

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 56.372/1
van 16 juni 2014

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap 'zur Abänderung des Erlasses vom
4. August 2005 über den Entschuldungsfonds'

Op 16 mei 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses vom 4. August 2005 über den Entschuldungsfonds’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 5 juni 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 juni 2014.

*

VOORAFGAANDE OPMERKINGEN

1. Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de verkiezingen van 25 mei 2014 tot gevolg hebben dat de regering, sedert die datum, niet meer over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

2. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Duitstalige Gemeenschapsregering beoogt de voorwaarden te bepalen waaronder het Fonds voor afbetaling van schulden (hierna: het Fonds) in het kader van de schuldbemiddeling een renteloze lening kan toekennen aan particulieren en gezinnen, en de aanvraagprocedure bij het Fonds en de werking van de “verdelingscommissie” aan te passen. Daartoe worden de nodige wijzigingen aangebracht aan het besluit van de Duitstalige Gemeenschapsregering van 4 augustus 2005 ‘betreffende het Fonds voor afbetaling van schulden’.

4. Voor de artikelen 1 en 5 van het ontwerp, die betrekking hebben op de samenstelling en de werking van de verdelingscommissie, wordt rechtsgrond geboden door artikel 12 van het decreet van 29 april 1996 ‘betreffende de schuldbemiddeling en de afbetaling van schulden’.

Voor zover artikel 2 van het ontwerp betrekking heeft op de aanvraag om tussenkomst van het Fonds steunt het op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’¹, gelezen in samenhang met artikel 11, eerste lid, van het decreet van 29 april 1996. Artikel 4 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van het decreet van 29 april 1996, waarin het principe van de volledige terugbetaling van de lening wordt vastgelegd.

Voor zover artikel 2 van het ontwerp betrekking heeft op de verplichting om zich te laten begeleiden, vindt het rechtsgrond in artikel 11, tweede lid, *in fine*, van het decreet van 29 april 1996 naar luid waarvan de Regering de nadere criteria bepaalt op basis waarvan het

¹ Dit artikel is op de Duitstalige Gemeenschap van toepassing op grond van artikel 7 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’.

Fonds een lening verstrekt. Artikel 3 van het ontwerp, dat de voorwaarden bepaalt waaronder al dan niet een lening wordt toegekend, vindt rechtsgrond in artikel 11, tweede lid, van het decreet van 29 april 1996.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Gelet op hetgeen werd opgemerkt inzake de rechtsgrond moet de aanhef als volgt worden aangepast.

Aan de aanhef dienen twee leden te worden toegevoegd (die het eerste en het tweede lid worden), waarin respectievelijk gewag wordt gemaakt van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en van artikel 7 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’.

In het tweede lid van de aanhef moet een verwijzing naar artikel 11 van het decreet van 29 april 1996, gewijzigd bij decreet van 25 februari 2013, worden toegevoegd.

6. De in het tweede lid van de aanhef vermelde bepaling, die de taken van het Fonds vastlegt, biedt geen rechtsgrond voor het ontwerp. Als de vermelding behouden zou blijven, moet het lid worden omgevormd tot een considerans, ingeleid met het woord “Overwegende”.

Artikel 2

7. Aangezien het door artikel 2, 3°, van het ontwerp ingevoegde artikel 2, § 1, tweede lid, 5°, van het besluit van 4 augustus 2005, veeleer een inhoudelijk criterium vastlegt voor de toekenning van de lening dan een gegeven dat de aanvraag dient te bevatten, wordt deze bepaling beter opgenomen in het bij artikel 3 ontworpen artikel 2.1 van het besluit van 4 augustus 2005.

Artikel 3

8. Het ontworpen artikel 2.1, 1°, van het besluit van 4 augustus 2005 bepaalt dat de lening enkel kan worden toegekend aan particulieren, en dat kooplieden in de zin van artikel 1 van het Wetboek van Koophandel uitgesloten zijn.

Artikel 11, eerste lid, van het decreet van 29 april 1996 bepaalt dat een tegemoetkoming van het Fonds kan aangevraagd worden “ten gunste van oververschuldigde particulieren of gezinnen”.

De eerste zin van het ontworpen artikel 2.1, 1°, van het besluit van 4 augustus 2005 voegt hieraan niets toe, en wordt dus beter weggelaten. De regel dat kooplieden uitgesloten zijn, vormt een toevoeging bij besluit aan de decretale voorwaarden, die niet beschouwd kan worden als het louter bepalen van de nadere criteria op basis waarvan het Fonds een lening verstrekt.

De regel dat kooplieden uitgesloten zijn van de leningen door het Fonds, vindt bijgevolg geen rechtsgrond in het decreet van 29 april 1996 en moet worden geschrapt.

In het licht daarvan moet thans niet verder onderzocht worden of deze beperkende voorwaarde voldoende duidelijk omschreven is (Is het de bedoeling dat personen die een activiteit als koopman uitoefenen uitgesloten worden, terwijl aan andere personen die een beroepsactiviteit als zelfstandige uitoefenen en geen koopman zijn (bijv. landbouwer, advocaat, geneesheer) wél een lening kan worden toegekend ? Of is het de bedoeling dat geen leningen kunnen worden toegekend voor schulden die zijn ontstaan uit activiteiten die kunnen worden beschouwd als een daad van koophandel?), en of deze beperkende voorwaarde in overeenstemming zou zijn met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.

9. Het ontworpen artikel 2.1, 8°, van het besluit van 4 augustus 2005 vereist dat de schuldenaar aan alle wettelijke verplichtingen voldoet.

Aan de gemachtigde werd gevraagd deze bepaling te verduidelijken. De gemachtigde antwoordde dat hiermee bedoeld wordt dat “der Antragsteller sich legal in Belgien aufhalten muss. Dies sollten wir effektiv besser auch so im Entwurf präzisieren”.

De ontworpen bepaling moet in die zin worden gepreciseerd.

10. Het ontworpen artikel 2.1, 10°, van het besluit van 4 augustus 2005 vereist dat de schuldenaar “een overdracht van schuldvordering” ten gunste van het ministerie moet ondertekenen.

Deze voorwaarde is te algemeen geformuleerd. De overdracht van de schuldvordering moet beperkt worden wat betreft het bedrag, en er moet uitdrukkelijk een verband gelegd worden met de omvang van de schuldvordering die gewaarborgd wordt.

De gemachtigde verklaarde in dit verband: “Bezüglich der Bedingung der Forderungsabtretung, so werden die Formulare der Forderungsabtretungen effektiv die von ihnen angeführten Präzisierungen enthalten, ich stimme Ihnen aber zu, dass wir dies bereits im Regelerlass festlegen sollten”.

De ontworpen bepaling moet in die zin worden gepreciseerd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME